

Bayer Zsolt: Vér és vér

2012 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A tragikus szíriai állapotok olykor azért produkálnak kifejezetten szórakoztató pillanatokat is. Bár a szórakoztató mégsem helyes kifejezés: maradjunk inkább a tragikomikusnál.

Az eddigi mélypont minden valószínűség szerint az, amikor a nyugati média közli, hogy „feltörték Aszad e-mail-fiókját”, és „hozzájutottak majd' háromezer privát levélhez”. Ezt a teljesen nyilvánvaló hazugságot – amely

az Aszad-ellenes propaganda legócskább, leprimitívebb része – aztán boldogan átveszi a hazai sajtó. Így mindenki megtudhatja, aki odafigyel, hogy Aszad e-mailen szokott tanácsokat kérni Irántól, hogy mi is a teendő? lázadások leverésekor, és az iráni illetékesek e-mailen azt szokták válaszolni, hogy „közéjük kell lövetni”. Mindeközben pedig a szír first lady „csokifondükkészletet” rendel Angliából, szintűgy e-mailen. Ennél azért láttunk már színvonalasabb hazugságkampányt is... Aki az ilyesmit elhiszi, az tényleg teljesen hülye – aki pedig ilyen színvonalú hazugságokkal szórja tele a nyilvánosságot, nos, arra nem is nagyon vannak szavak.

De legalább itt az alkalom, hogy megvizsgáljuk kicsit közelebbre a szíriai helyzetet. Szögezzük le mindenekelőtt, hogy Aszad rendszere és rezsimje nem egy nyugati típusú demokrácia. Aki amúgy ilyesmit kér(ne) rajta számon, az nincs tisztában a valóság minden szeletével. Miképpen azzal sem, hogy bár valóban voltak rendszerellenes tüntetések tavaly, amelyek demokráciát követeltek, s amelyek élén jó szándékú és békés értelmiségiek álltak – ám azóta nagyon változott a világ! A jó szándékú értelmiségiek eltűntek (vagy távoztak az országból vagy visszavonultak az utcáról vagy megölték őket, és nem a rezsim emberei!), és helyükre egyre érdekesebb alakok, mozgalmak és irányzatok kerültek, akiket egyre érdekesebb helyekre bujtogatnak és finanszíroznak.

Nézzük röviden a helyzetet. Előbb a tengerparti területeket: A Latakia–Jablah–Baniyas–Tartus vonalon vannak egyedül többségben az amúgy az országban kisebbségben élők, ám a hatalmat gyakorló síita alaviták. És érdekes módon éppen itt lázadtak fel és fenyegették-fenyegetik halállal az alavitákat a szunnita szalafiták, akik a minap mindjárt ki is kiáltották a Szalafita Emirátust önmaguknak. A baniyas-i h?er?m?t?l egészen a falafelesbödéig terjed? emirátusban már emírt is választottak maguknak, és amikor a rémült polgármester megkérdezte t?lük, hogy mégis mit szeretnének elérni, azt válaszolták neki, hogy mindenekelőtt munkát akarnak. A rémült polgármester azonnal szaladt, intézkedett, telefonált, majd közölte az „emirátus” vezet?ivel, hogy a h?er?m?be több száz embert felvesznek, másnap reggel jelenjenek meg és jelentkezzenek munkára. Másnap reggel két „emirátuslakó” jelentkezett... Pedig tényleg elkélne a munka, ugyanis az évek óta tartó szárazság miatt nomádok és félnomádok tízezrei menekültek erre a vidékre az Eufrátesz és a Tigris völgyébe. ?k a „rendszerellenes tüntetések” legf?bb résztvev?i – bár igazából nem tudják, mi a rendszer. Amúgy az itteni szunnitáktól a többi szunnita is retteg. Programjuk pedig nem túl bonyolult, így foglalható össze: meg kell ölni minden alavitát és minden keresztényt. Ez

esetünkben úgy 2,5 millió alavitát és ugyanennyi keresztényt jelent – úgyhogy ha összeomlik a rezsim, nagyjából ennyi halottra számíthat a Nyugat, amelyik most szörnyülködve beszél nyolc-kilencezer halottról. (Amelynek a fele a „rendszer embere” – csak hát ?k nem számítanak...)

Ejtsünk egy szót Homszról is, lévén ez lett a „felkelés” központja. Nos, amúgy Homsz a libanoni határhoz legközelebb eső nagyváros, s egyben a csempészet központja. Évek óta tudta mindenki, hogy ha a határ?r ezredes kap egymillió lírát, akkor öt-hat órán keresztül nyitva van a határ, az jön be és az megy ki, aki és ami akar. Amikor pedig a rezsim úgy döntött, hogy rendet teremt, akkor hirtelen Homsz lett az ellenállás és a demokrácia központja. A rezsim ellenségei és a demokrácia bajnokai pedig érdekes módon megállítják az arra tévedő jobb autókat – főleg dzsipeket –, és nem azt kiáltják valamiért a benn ülőknek, hogy „éljen a szabadság!”, hanem azt, hogy „ide az autót vagy meghalsz!” S egyszer talán az is ki fog derülni, vajon a homszi mézszárlást, amelynek során asszonyokat és gyerekeket öltek meg, kik követték el valójában. Ha a klasszikus kérdést tesszük fel, miszerint kinek az érdeke? – nos, akkor nem Aszadék az első számú gyanúsítottak.

Egyszóval annyira azért nem egyszer? a szíriai helyzet, mint ahogy innen nézve és a nyugati sajtót olvasva látszik. És nincs senki és semmi ebben a pillanatban, aki Aszad és rezsimjének helyére kerülhetne. Nincs a rezsim után semmi, csak vér és vér és káosz.

Vigyázó szemetek Szíriára vessétek! Továbbá ne feledje senki sem, hogy Szíriában rengeteg az ásványkincs, mindenekelőtt az olaj. S Szíriának mindeddig nulla volt az államadóssága. Most napi 17 millió dollárt bukik. Kinek állhat mindez érdekében?

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MENEDZSER
KÖNYVTÁRSZÉK

Ajánló